

ДА ПОМАГАМЕ, МОЛИВ ПО МОЛИВ

От Калев Х., 10 г., Германия

Всичко започна, когато в моя клас организирах проект за подпомагане на бежанци. Този проект наистина ми хареса, затова помолих мама да каже на моята учителка, а тя поиска да се организира нещо с четвърти клас. За да дам пример за проекта, моята сестра Мади и аз тръгнахме от врата на врата, за да искаме дарения.

Дойде денят да представя проекта на всички останали в четвърти клас. Бях малко нервен. Всъщност, бях супер стресиран, но се представих възможно най-добре. Казах на всички останали четвъртокласници какво ни трябваше, за да изготвим учебни комплекти за бежанците. Разказах как сме обикаляли от врата на врата и им отправих предизвикателство да съберат повече пари от мен. Заедно изготвихме над 100 комплекта! В тях сложихме тетрадки, моливи и други учебни материали. Също така сложихме бележка: „Добре дошли в Германия“.

Моята майка и аз занесохме комплектите в бежанския лагер. Не мога да кажа, че в лагера беше хубаво, но там имаше площадка за игри и учебен кът. До лагера минаваше влак и вдигаше много шум и децата ми казаха, че звучи като бойните самолети, които летят над Сирия и други такива места. Може би звучи като бомби на децата, които са ги чували в своите страни.

В лагера срещнах няколко деца на моята възраст, сред тях и Даниел, който страхотно играе шах. Не можахме да играем шах, което беше жалко, защото обичам да играя шах, но ме поканиха да играя джаги и тенис на маса. Момчетата ми казаха, че им липсват техните домове и наистина искат да се махнат от лагера и отново да тръгнат на училище.

След като играхме джаги и тенис на маса, раздадохме комплектите. Чувствам се добре, че направих нещо добро за децата, които живееха в лагера. ■

